

[Henning Nielsen]

løb, og at det skulle være nødvendigt at få tilskud til at starte en hjortefarm på det grundlag.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Nu er vi næsten kommet hen i det næste lovforslag på dagsordenen, men jeg må gøre hr. Henning Nielsen opmærksom på, at hr. Henning Nielsen jo ikke får nogen hjorteproduktion, fordi han laver en indhegning til 34.000 kr., for der skal også sættes nogle dyr ind i den. Indhegningen koster måske 34.000 kr., men så skal hjortefarmeren købe en hel masse kostbare dyr, og derfor bliver de samlede omkostninger altså mere end 34.000 kr. Men jo mindre man laver disse indhegninger i starten, jo færre penge skal der bruges til indhegning, og så skal man heller ikke købe så mange dyr. Hvis man skal lave en indhegning på 5 ha, skal der for at få økonomi i det også købes forholdsvis mange dyr, og derfor bliver det også en forholdsvis dyr start. Jeg er ikke uenig med hr. Henning Nielsen i, at dyrene skal have det godt, men vi må finde en sammenhæng mellem de to ting.

Inger Harms (SF):

Jeg har lyttet til regeringspartiernes ordførertaler, og de overrasker mig, for jeg troede, at der var tale om et forslag fra regeringen, men efter de indvendinger, som hr. Sønderby og hr. Rønholt har gjort, må vi få et meget stort arbejde i udvalget, hvis det ikke ender med, at lovforslaget ligefrem bliver taget tilbage.

Med det omfang, som etableringen af hjortefarme har fået her i landet inden for de sidste år, er Socialistisk Folkeparti af den opfattelse, at en lovgivning på området er påkrævet. Ministeren lagde i sommer ud med et lovforslag, der forekom meget fornuftigt. Det lovforslag, ministeren nu fremsætter, har gennemgået nogle forandringer, som vi synes har udvandet det en del; der er f.eks. udtaget en meget vigtig sætning om, hvor mange dyr der maksimalt må holdes pr. arealenhed. Denne vigtige sætning blev i bemærkningerne begrundet med dyreværns-mæssige hensyn, men nu findes der intet i lovforslaget om dette forhold. I bemærkningerne filosoferes der lidt over, hvorfor man ikke burde gene-

ralisere, men man ender alligevel med at fastslå, at der på et areal på 5 ha ikke kan holdes mere end 15 moderdyr.

Jeg vil foreslå, at man indsætter en sådan bestemmelse i loven, selvfølgelig af hensyn til dyrene selv, men faktisk lige så meget af hensyn til hjorteavlerne. Selvfølgelig indsætter en fornuftig hjorteavler ikke flere dyr, end der er foder til, for det ville ødelægge hans egen forretning, men det ville faktisk med det samme sætte en stopper for debatter som dem, der har fundet sted og stadig finder sted inden for landbrugserhvervet. Nu har hjorteavlerne fået eller får måske deres vilje med hensyn til at kalde hjortene for husdyr, men det kan nok forekomme at være en underlig betegnelse for de dyr, vi af og til har kunnet været så heldige at se ude i skovene. Vi tænker sjældent på, at såvel svin som kreaturer tidligere har færdedes frit omkring.

Det forekommer os, at Folketingets partier med dette lovforslags vedtagelse udsteder en blankocheck til ministeren, som senere vil udarbejde en vejledning om næsten alle vigtige forhold, f.eks. regler for indhegning, regler for mærkning og ikke mindst regler for aflivning. Var det ikke i sommer, ministeren udstedte et forbud mod at udleje jagt til fremmede i hjortefarmene? Hvorfor er det ikke med i lovforslaget?

Der står noget i bemærkningerne om, at ejeren skal kunne bemyndige andre til at foretage aflivning. Jeg mener, det må præciseres, at denne aflivning under ingen omstændigheder må foretages af folk, der ikke har daglig tilknytning til farmen.

Der er nogle, der hævder, at vi eksporterer hjorte til jagt i udlandet. Er det noget, ministeren kan afkræfte, og hvordan kan vi undgå, at det lader sig gøre?

Vi er tilfredse med de forholdsregler, der er taget i lovforslaget for at undgå krydsninger med andre arter, men de andre forhold, jeg her har nævnt, må være i orden, inden lovforslaget vedtages.

Til slut skal jeg sige, at vi i SF finder, at hjorteproduktion er en udmærket idé, dels fordi det kan foregå på marginaljorder, dels fordi det kan indgå i rækken af alternative landbrugsproduktioner, som vi så hårdt har brug for, og endelig fordi vi ser frem til den dag, hvor kødet kan købes i butikkerne af forbrugere med almindelige indkomster. Men